

1913-12-01

SENDER

Stefan Sinding

RECIPIENT

Carl Jacobsen

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Copenhagen

Archive:

Glyptotekets Arkiv

31de rue Campagne l^{re} Paris 1. 12. 19.

Hjære Jacobus

Saa kan ji da endelig onke Dem tillykke med Spirit!

Underligt ulogik, at De skal lykkes med at faa lov til at stjæle saa valdig en Gane, en saadan Velgjerning med Landet. Men det er ikke andet end det det samme, som staar om igjen og om igjen paa hvert Plad i Menneskeheden Historie: de store Forskyndere, Bærerne af den helles, Slø, af de store Sandheder og de store Sjælheder, Genierne jøget, jhaanet og forstyret i sine Gjerning af Slubberterne i Omraaernes Rik. Det gælder sig uundgaaeligt som en Naturlov, men saa her stammer ogsaa nedtynt de store i Menneskeheden med en saa utæmmelig Særgi og et Mod til at sætte sine Vilji igjennem trods al Verdens Admærelse og Thorsæere og Berre bæret, og hvad de traug igjennem, det blir staaende. Spirit blir staaende og tyge om et skierstege og glade Menneskerjærtfor Sløst og Støst. Ja, ji onker Dem tillykke Jacobus!

-- Og ji er jublende glad over den uhyggelige Oer, de vil vise mig, at stikke mig i Rome som Vagt ved Indgangen til Gyptekket. De kan ji eride, hvor ji tænke med Tek paa Dem, trofast Vær!

Men ikke er ji saa rovt, at ji ikke kan skrive over. Vælsk Vælsken fra Piccola og

Deres hengiven
Stephan Brindley

31 bis rue Campagne 1re Paris 27. 12. 13.

Tyver Jacobson

Tak for de tilsendte Tegninger af Sticheu. Tegn-
ren skal blii paa Centimeter, noksigt den saetige St.
relse. Naar j kommer saa laeng, lade j den punkten op i den,
saa kommer det af sig selv. Og j skal ogsaa laege mig Paa
Ord paa Tjerte, et det er for Romer. j skal gjore den, natu-
rligvis krones Romer sin nye Behandling. Ved den Skizze, j
sendte Dem, tog j ikke Hensyn til noget andet end Bovenplan
i Figuren og Tallet, noget af en Begrivning naar ved Fautis-
me, en liden, naer, sanglystet Arbeids, saa meget som muligt
af denne Stephan Skidning, som jz kjender nok saa godt med sin
gode Side, men ogsaa med de daarlige. Jz er uforfængelig, naar
til et kunne de afjekket paa mig, Leds. Skizzen udforte j med
Tilgjed ikke mere, jz havde nemlig gjort for og idelagt dem med
Forholdning, dette er saa forsvillet let et gjore i det praktiske Les,
og nu vilde j ikke revidere men, inden j viste Dem den. Men
herved har j taget en Afslutning under vidre Behandling,
gjort Rede for Bucer og Skane og Arbeidsfakken o. s. v. Det
er slet ikke vanskeligt. Hovedet raar j slet ikke, det tror jz er
gjort i Udsyktet. Men jz gaar ikke paa den stors for jz har gjore
mens for Skizzen faldstendigt.

Her gaar det egentlig rigtig godt med mit Arbeide. Af mig
i der har jz "statten", som jz venter mig meget af (det vil sige, jz
haaber et faa den god). Den er vanskeligt, end man skulde tænke
sig, egentlig mest, fordi Figuren er saa utydeligt og for Be-
rymning af Forholdene. jz man op i Høiden for at vore sikker
i min Sag, klatre mindst tredie Gang op ad Trappen og til Bal,

komer over Otelivet, der kan jz se Gruppen overupa, hvilket er ubombigtigt nok mod mig selv, for alle Teil orer sig strax, det er jz som det skal vor.

Jz kan ikke sig andet, end at jz nyder haardt dette og alt det andet jz arbejder med. Jz har aldrig for gaar saa saeligt til, hvad jz gjorde, og jz begynder ikke, hvad grunden er, men jz ser sikrere hvad jz skal gjøre, end jz for har kunnet. Om jz har overambestemt omi Hjorne i alle disse vilde Arbeidsaar. - Samtidig med stude-ten gaa jz for og til haardt i Bylken og Elskovsgruppen. Det er utro-ligt, hvad fine og meget betydelige Forbedringer jz har fundet paa gamle Maade i disse disse Gruppen.

Jz sendte Dem et Fotografi af "Gruppe skuelser", om endelig har jz faaet et. Jz vilde meget gjerne have dette Arbejde sammen med de andre, faade jz i isor jz i jz selv holder meget af det, jz synes det er et meget alvorligt Arbejde, men saa er det ogsaa det at alle disse Gruppen daamer et helt Menneskeliv. Det er ikke udfort i Rækkefølge, men det begynder at blive afsluttet. "Bylken" begynder, saa Arbejde, To Mennesker, Elskovsgruppen, Natte og nu disse to gamle Mennesker, som hele Livet har stået hin-anden. Ikke saa er min Mening, at det, man kalder "literar Kunst" for mig er det høieste, men sandelig heller ikke uden Værdi, for i disse "Skuelser" er det den arkitektoniske Opbygning og Tilblivelse i Bevægelsen, i de samme, at disse to ganske tydeligt skilles hin anden, skilles trofast, med Beredthed om hin andens Svagheit, Særeste, og dette har jz her som i alle disse Arbejder sigt at gjennemføre i alle Detailler og i det hele store, i Skulptur og Maaleri og Træsnit, osv. Og dette er for mig hovedsagen i min Kunst, i al Kunst, og uden det tror jz, at al Kunst vinder tomme mytthyt. Jz holder endelig ikke paa Kunstfærdi, en Kunstens saa forklar at udføre, hvad man gjør, men det andet er lige saa vigtigt som ikke det vigtigste. Og det forvinder af mange.

Følgen er ogsaa, at Mærken af Menneskets gamle Kyngheds-
 ge feber disse Sculpturer, som bare er godt adfærdige:—
 I ser ikke mange nye Sculpturer her, som især er
 videre betydelige. Selvfølgelig er bedre iaa, end den
 kanke nogeninde for har vaart. Der er en del Realisme
 og Futurisme og chyt, men ikke saa meget som tidligere. Der
 er en del Sculptur, som er god, og men jeg tror ikke der er no-
 get, de vilde have i Glyptoteket. Ad denne Stil, som nu er
 paa Moden, jeg synes, den fortrydes og mætter Orlanderne
 i tide for at give dem stors og bedre gjort. Det er ikke an-
 det end en Mode, tror jeg, som ikke vil leve længe.

Gladeligst Stykker og bedste Hilsener fra Piccola og
 Deres hengivne
 Stephan Lindberg